

[Janne Normann]

at det ville være helt forkert. Der er ingen slinger i valsen med hensyn til det fælles ansvar over for en erstatning, og jeg er sikker på, at hr. Dyremose ikke på noget tidspunkt har ønsket at gøre det radikale venstre uret.

(Kort bemærkning).

Erenbjerg (S):

Når man hører hr. Dyremose her fra talerstolen, kunne man næsten fristes til at tro, at han havde lavet sin tale, inden han hørte debatten her i folketinget. Jeg synes, det fremgik med al tydelig klarhed af ministerens tale, at regeringen havde til hensigt at tage forhandlinger med forsikringsselskaberne omkring denne problematik. Det var en udtalelse, som blev bakket op af socialdemokratiet. Hr. Dyremose har åbenbart ikke hørt den udtalelse her, men han vil kunne læse den, når fortrykket ligger herude i sidegangen om ganske kort tid.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Uanset om hr. Dyremose appellerer meget indtrængende, så kan det altså ikke lade sig gøre at få os til at tage medansvar for at pådutte folk noget, som ikke er realiteter. Der er endnu ingen, der har bevist, at en naturkatastrofefond på 1 mia kr. er noget som helst værd. Det, det drejer sig om for borgerne, er, om de kan få hus og hjem sikret mest muligt. Det har vi ikke kunnet få flertal for her i dette folketing, og det er beklageligt. Det er mangel på ansvarlighed, der er skyld i det. Men der er ingen, der kan påvise noget som helst om, om en kommende naturkatastrofe medfører skader for 1 mia kr., for 5 mia kr., for 10 mia kr., for 100 mill. kr. eller for 2.000 kr. Derfor er det et slag i luften, en tom propagandaforestilling at tale om, at hvis vi bare vedtager over en 3 års periode at opbygge en fond på 1 mia kr., så har man skabt nogen sikkerhed. Man har skabt nul sikkerhed. De mennesker derovre, som kan se, at nu er man begyndt på sommeren, uden at der sker handling med hensyn til kystsikring, lever i stor usikkerhed. De kan ikke forstå, at folketinget er så uansvarligt, de kan ikke forstå, at der ikke er solidaritet med folk på Vestkysten. Det er der stadig væk ikke, og det var det, jeg ønskede at fremføre.

Vi står ikke på den vogn at pådutte nogen – og skaffe os PR på – at nu har vi sandelig skabt sikkerhed ved en naturkatastrofefond over 3 år på 1 mia kr. Det er som at række tungen ud af vinduet. Det er intet. Det hjælper ikke at appellere til os. Den står vi ikke på.

Dyremose (KF):

Jeg vil gerne først sige til fru Janne Normann, at jeg har forstået de radikales holdning i diskussionen om stormfloden den 24. november 1981 anderledes, end jeg de sidste dage er blevet belært om at de radikales holdning er. Jeg håber, at det, jeg er blevet belært om de sidste dage, er det rigtige, og det har jeg på nuværende tidspunkt ingen grund til at tvivle på. Hvis det viser sig, at det, jeg har fået at vide de sidste dage, er det rigtige, så tvivler jeg ikke på, at vi i fællesskab kan gøre noget i den aktuelle situation. Det var derfor, det var magtpåliggende for mig at rette en speciel tak til de radikale i mit første indlæg.

Hr. Erenbjerg siger, at man skulle tro, jeg havde skrevet min tale, før jeg hørte debatten. Hr. Erenbjerg er velkommen til at gå ned og se i mine noter. Der ligger ikke nogen færdigskreven tale, for sådan en synes jeg ikke, man kan holde. Talen blev egentlig også helt anderledes, end jeg havde troet. Jeg havde regnet med, at jeg skulle komme her i dag og være glad for, at et stort og bredt flertal i folketinget havde sagt ja til forslaget. Jeg havde regnet med, at den kendsgerning, at regeringen bad om en udskydelse af sagens behandling, efter at den første gang var sat på dagsordenen, var udtryk for, at regeringen ville lave nogle forundersøgelser med henblik på at kunne erklære sin velvilje. Derfor var min tale i dag udtryk for det, jeg forsøgte at sige ret direkte: stor skuffelse over socialdemokratiet og regeringen med udgangspunkt i de tilkendegivelser, der tidligere er kommet fra en lang række socialdemokrater om samme emne.

Hr. Erenbjerg siger, at jeg ikke havde hørt, at man ville forhandle. Hr. Erenbjerg vil kunne læse i fortrykket, når det kommer, at en del af min tale netop gik på, at hvis det var, fordi man ikke kunne lide at støtte vores forslag, men alligevel via forhandlinger ville sikre det samme, så for min skyld ingen